

[Aase Olesen]

Så har man i sp. 4999 nævnt ministerens handlingsplan. Da jeg sad hjemme og læste den, skrev jeg i margenen: »Ligner en SF-dagsorden.« Det synes jeg ville have været lidt ufint at sige, men da nu SF's ordfører selv har påpeget, at den er skrevet af efter SF's program, kan det vel ikke være helt forkert, at jeg også siger det. Jeg vil så også føje til, at den i uhyggelig grad ligner en SF-dagsorden ved, at den ikke har prioritering og ingen penge har på sig. Det er derfor, vi som regel ikke kan tage disse kære SF-dagsordener.

Jeg vil gerne melde, at til de punkter, som ministeren har med, har hun tilslutning fra Det Radikale Venstre på en lang række områder. Vi kunne godt have ønsket os, hvis man skulle give en ordentlig melding i dag, at få forklaret, hvad man tænker sig med kommunal anvisning af sociale støtteopgaver til kontanthjælpsmodtagere.

Der er mange andre gode ting, men min tid er ved at udløbe, så jeg vil blot sige, at jeg synes, vi mangler at få konkretiseret lidt om de svage grupper. Socialpolitik er mange ting, den er forebyggende, og det er generelt for en masse brede grupper, men det bør dog nævnes, hvem der er de egentlig svage i samfundet i dag. Det er efter min mening narkomanerne, de ældre narkomaner, som vi behandler med metadon uden at gøre en socialpolitisk indsats. Det er alkoholikerne, som vi heller ikke får givet en ordentlig socialpolitisk opfølgning under deres behandling. Det er særforsorgens patienter eller beboere, hvor vi nu ved, at en indsats kan give resultat. Hvor står der noget om det? Det er de familier, som får handicappede børn; de har det fortsat utrolig drøjt. Og så er det almindelige lavtlønsgrupper – ofte fra de selvstændiges rækker – som i praksis falder uden for det sociale sikkerhedsnet. Jeg vil gerne opfordre ministeren til at huske, at vi gentagne gange har påpeget det – også i forbindelse med skattelovgivningen. Endelig har vi en sort plet i Danmark, der hedder det ældre ægtepar, der skal leve af en pension. Det kan vi ikke være bekendt.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at socialpolitik først og sidst handler om at mindske smerten for de svageste i samfundet. Det kan vi desværre ikke helt se er det, det drejer sig om i denne redegørelse.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Til fru Aase Olesen. Jeg vil da meget gerne stå ved, at der er en række punkter i ministerens redegørelse, som SF tidligere har fremlagt og peget på. Det var nu ikke en confirmation af alle punkterne; jeg pegede på en række af dem.

Så vil jeg sige – for nu bliver økonomien taget op igen – at vi er blevet drevet rundt i manegen mange gange for det. Vi har faktisk også hver eneste gang lagt et økonomisk program frem, som viser, at der er hold i de forslag og tiltag i socialpolitikken, som vi kommer med. Det ville være noget langt og også noget trættende, hvis vi, hver eneste gang vi kommer med forslag eller går ind i en debat, også skal redegøre for vores økonomiske program. Vi skulle i så fald have en lex SF-dagsorden, så vi hver gang fik mulighed for at tage hele det økonomiske program med.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Nu synes jeg ikke, at SF's ordfører skal tage det så tungt. Vi er da vant til, at SF gerne vil have vedtaget en masse gode ting og så kommer med forslag til at finansiere det, forslag, som overhovedet ikke har skygge af chance for at gå igennem her i Folketinget. Det er vi vant til. Det var slet ikke det, der var min pointe. Jeg ville slet ikke have nævnt det, hvis ikke SF selv havde påpeget en vis lighed. Problemet er min sandten, at det nu også er regeringens måde at komme med forslag på. Det er det alvorlige!

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Ordspillet før om førstefødselsretten viser jo meget godt, at der er ikke én socialpolitik. Det er ikke sådan, at hvert parti, der jo har sin egen socialpolitik, tror, at den kan få det gennemført, for socialpolitik bliver ikke skabt herinde. Der bliver givet muligheder herfra, men socialpolitikken bliver skabt ude i amterne og kommunerne, som jo er entreprenører for bygherren, staten, i denne forbindelse, så hvis æren skal være for de ti punkter, ved jeg ikke.

Jeg vil gerne takke ministeren for redegørelsen, der giver et meget godt udtryk for den brogede verden, som socialpolitik er. Hvis man kunne bøje ordet »politik« på dansk, ville det hedde: Der er ikke én socialpolitik, men mange socialpolitikker, og det er sikkert dårligt dansk.